

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 14ης Δεκεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση T-209/01,

Honeywell International Inc., με έδρα το Morristown, New Jersey (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον K. Lasok, QC, και τον F. Depoortere, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους R. Lyal, P. Hellström και τη F. Siredey-Garnier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζόμενης από τη

Rolls-Royce plc, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον A. Renshaw, solicitor,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και από τη

Rockwell Collins, Inc., με έδρα το Cedar Rapids, Iowa (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους T Soames, J. Davies, A. Ryan, solicitors, και τον P. Camesasca, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/134/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2001, που κηρύσσει συγκέντρωση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη συμφωνία ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (ΕΕ 2004, L 48, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, Πρόεδρο, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Μαΐου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1, διορθωτικά στην ΕΕ 1990, L 257, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε εσχάτως από τον κανονισμό (ΕΚ) 1310/97 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 180, σ. 1) (στο εξής, όπως έχει διορθωθεί και τροποποιηθεί κανονισμός 4064/89), ορίζει, στο άρθρο του 2, παράγραφοι 2 και 3, τα εξής:

«2. Οι συγκεντρώσεις που δεν δημιουργούν ούτε ενισχύουν δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε μεγάλο βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, πρέπει να κηρύσσονται συμβατές με την κοινή αγορά.»

3. Οι συγκεντρώσεις που δημιουργούν ή ενισχύουν δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε σημαντικό βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, πρέπει να κηρύσσονται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Η Honeywell International, Inc. (στο εξής: προσφεύγουσα) είναι εταιρία που δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στην αγορά των προϊόντων και των υπηρεσιών αεροναυπηγικής, των προϊόντων για αυτοκίνητα, του ηλεκτρονικού υλικού, των ειδικών χημικών προϊόντων, των πολυμερών υψηλής επιδόσεως, των συστημάτων μεταφοράς και ενέργειας και των προϊόντων επιτήρησης κατοικιών και βιομηχανικών ακινήτων.
- 3 Η General Electric Company (στο εξής: GE) είναι βιομηχανική εταιρεία πολλαπλών δραστηριοτήτων, που δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στους τομείς των κινητήρων αεροσκαφών, των οικιακών συσκευών, των υπηρεσιών πληροφορικής, των ενεργειακών συστημάτων, των συστημάτων φωτισμού, των βιομηχανικών συστημάτων, των ιατρικών συστημάτων, των πλαστικών, των τηλεοπτικών εκπομπών, των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και των μεταφορικών υπηρεσιών.
- 4 Στις 22 Οκτωβρίου 2000, η GE και η προσφεύγουσα σύναψαν συμφωνία που προέβλεπε ότι η GE θα αποκτούσε το σύνολο του κεφαλαίου της προσφεύγουσας (στο εξής: συγκέντρωση), η δε προσφεύγουσα θα μετατρέποταν σε θυγατρική κατά 100 % της GE.
- 5 Στις 5 Φεβρουαρίου 2001, κοινοποιήθηκε επισήμως στην Επιτροπή η πράξη συγκεντρώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 4064/89.
- 6 Την 1η Μαρτίου 2001, θεωρώντας ότι η συγκέντρωση μπορεί να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 4064/89, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία εξετάσεως που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού και από το άρθρο 57 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (στο εξής: απόφαση κινήσεως της διαδικασίας).

- 7 Στις 15 Μαρτίου 2001, η GE και η προσφεύγουσα υπέβαλαν από κοινού τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή επί της αποφάσεως κινήσεως της διαδικασίας.
- 8 Στις 8 Μαΐου 2001, η Επιτροπή απέστειλε ανακοίνωση αιτιάσεων προς την GE στην οποία αυτή απάντησε στις 24 Μαΐου 2001.
- 9 Στις 29 και 30 Μαΐου 2001, η Επιτροπή προέβη σε ακρόαση της GE και της προσφεύγουσας.
- 10 Η GE και η προσφεύγουσα πρότειναν, στις 14 και 28 Ιουνίου 2001 αντίστοιχα, δύο διαδοχικά πακέτα δεσμεύσεων που απέβλεπαν στο να γίνει η συγκέντρωση δεκτή από την Επιτροπή.
- 11 Στις 3 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2004/134/EK (υπόθεση COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (ΕΕ 2004, L 48, σ. 1), που κηρύσσει τη συγκέντρωση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 12 Το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

[Η] συγκέντρωση με την οποία η General Electric Company αποκτά τον έλεγχο της επιχείρησης Honeywell International Inc. κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και με τη συμφωνία ΕΟΧ.

Άρθρο 2

[Η προσβαλλόμενη απόφαση] απευθύνεται στη [GE...]

[...]»

- 13 Το σκεπτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως έχει εν συντομία ως εξής.
- 14 Κατά την Επιτροπή, η GE κατείχε ήδη μόνη της δεσπόζουσα θέση, πριν από την πράξη συγκεντρώσεως, στην αγορά κινητήρων για μεγάλα εμπορικά αεροσκάφη και για μεγάλα περιφερειακά αεροσκάφη. Η σταθερότητα της θέσεώς της στην αγορά, σε συνδυασμό με την οικονομική της ισχύ και την κάθετη ολοκλήρωση στην εκμετάλλευση αεροσκαφών μέσω χρηματοδοτικής μίσθωσης, περιλαμβάνεται στα στοιχεία που επέτρεψαν στην Επιτροπή να συμπεράνει ότι υφίσταται δεσπόζουσα θέση της GE στις αγορές αυτές. Από την έρευνα αποδείχθηκε ακόμη ότι η προσφεύγουσα είναι ο σημαντικότερος προμηθευτής αεροηλεκτρονικών και μη αεροηλεκτρονικών προϊόντων, καθώς και κινητήρων επιχειρηματικών αεροσκαφών και συστημάτων εκκίνησης των κινητήρων, το τελευταίο δε στοιχείο αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην κατασκευή κινητήρων.
- 15 Η συνένωση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των δύο εταιριών είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης στις αγορές προμήθειας αεροηλεκτρονικών και μη αεροηλεκτρονικών προϊόντων και κινητήρων επιχειρηματικών αεριωθούμενων αεροσκαφών, καθώς και την ενίσχυση των ήδη υφισταμένων δεσποζουσών θέσεων της GE στις αγορές των κινητήρων μεγάλων εμπορικών αεροσκαφών και μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών. Η δημιουργία ή η ενίσχυση των δεσποζουσών θέσεων ήταν συνέπεια του συνδυασμού περισσότερων παραγόντων: των οριζόντιων αλληλοεπικαλύψεων σε ορισμένες αγορές καθώς και της επέκτασης της οικονομικής ισχύος της GE και της κάθετης ολοκλήρωσης στις δραστηριότητες της προσφεύγουσας και, τέλος, της συνένωσης των αντίστοιχων συμπληρωματικών προϊόντων τους.

- 16 Κατά την Επιτροπή, η ολοκλήρωση αυτή παρείχε, συγκεκριμένα, τη δυνατότητα στη συγχωνευθείσα εταιρεία να πολλαπλασιάσει την οικονομική ισχύ στην αγορά των δύο εταιριών όσον αφορά τα αντίστοιχα προϊόντα τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών, καταργώντας έτσι τον ανταγωνισμό στις αγορές αυτές και έχοντας εν τέλει αρνητική επίπτωση στην ποιότητα των προϊόντων, στις παρεχόμενες υπηρεσίες και στις τιμές για τους καταναλωτές.

Διαδικασία

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή. Την ίδια ημέρα, η GE άσκησε επίσης προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως (υπόθεση T-210/01).
- 18 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11, 15 και 16 Ιανουαρίου 2002, αντίστοιχα, η Rolls-Royce Plc, η Rockwell Collins Inc. (στο εξής: Rockwell) και η Thales SA ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία υπέρ της Επιτροπής.
- 19 Η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση, έναντι των παρεμβαίνουσών, ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στα δικόγρατά της και στα δικόγραφα της Επιτροπής.
- 20 Με διάταξη της 26ης Ιουνίου 2002, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στη Rolls-Royce και στη Rockwell να παρέμβουν. Με την ίδια διάταξη, επέτρεψε την εμπιστευτική μεταχείριση που ζήτησε η προσφεύγουσα, υπό την επιφύλαξη των παρατηρήσεων των παρεμβαίνουσών. Σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, επιτρέπεται στην Thales να παρέμβει, βάσει της εκθέσεως ακροατηρίου, κατά την προφορική διαδικασία.

- 21 Επειδή η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου τροποποιήθηκε με απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2004 (ΕΕ C 251, σ. 12), ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπόθεση.
- 22 Κατόπιν ενστάσεως της Rolls-Royce όσον αφορά την εμπιστευτική μεταχείριση ενός παραρτήματος του δικογράφου της προσφυγής, συγκεκριμένα της «έκθεσης Nalebuff», πραγματοποιήθηκε, στις 15 Οκτωβρίου 2002, ως μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, άτυπη συνεδρίαση ενώπιον του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου, μετά την οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε νέο μη απόρρητο κείμενο. Ερωτηθείσα αν εμμένει στην ένστασή της όσον αφορά το νέο αυτό έγγραφο, η Rolls-Royce δεν απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 23 Επειδή απορρίφθηκε η αίτηση εμπιστευτικής μεταχείρισης του υπομνήματός της, για τον λόγο ότι η μεταχείριση αυτή δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η Rolls-Royce κατέθεσε νέο μη απόρρητο κείμενο και η Rockwell κατέθεσε το δικό της υπόμνημα. Η προσφεύγουσα και η Επιτροπή υπέβαλαν εμπροθέσμως τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων αυτών.
- 24 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας και κατόπιν προτάσεως του δευτέρου τμήματος, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, αφού άκουσε τους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 51 του εν λόγω κανονισμού, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.
- 25 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ζήτησε την συνεκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως με την υπόθεση T-210/01. Ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος παρέπεμψε την απόφαση για ενδεχόμενη συνεκδίκαση στο πενταμελές τμήμα, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

- 26 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία και υπέβαλε ερωτήσεις στους διαδίκους, στο πλαίσιο λήψεως μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας βάσει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας. Ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν με τα αιτήματα αυτά.
- 27 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Φεβρουαρίου 2004, η Thales παραιτήθηκε από την αίτηση παρεμβάσεως. Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου, αφού άκουσε τους λοιπούς διαδίκους, σημείωσε την παραίτηση αυτή.
- 28 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 25ης Μαΐου 2004. Κατά τη λήξη της συνεδριάσεως αυτής η προφορική διαδικασία περατώθηκε.
- 29 Με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου ένα νέο έγγραφο καθώς και τις παρατηρήσεις της ως προς τη λυσιτέλεια του εγγράφου αυτού, ζητώντας να περιληφθούν τα στοιχεία αυτά στη δικογραφία της υπό κρίση υποθέσεως. Με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να διεξαγάγει νέα προφορική διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Κανονισμού Διαδικασίας, προκειμένου να δώσει τη δυνατότητα στους διαδίκους να υποβάλουν παρατηρήσεις επί του αιτήματος αυτού.
- 30 Αφού άκουσε τους διαδίκους, το Πρωτοδικείο έλαβε μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, με το οποίο περιελήφθησαν στη δικογραφία το έγγραφο και οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 4 Ιουνίου 2004. Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής και των παρεμβαινουσών σχετικά με τη λυσιτέλεια των εν λόγω στοιχείων περιελήφθησαν επίσης στη δικογραφία.
- 31 Κατόπιν αυτού, η προφορική διαδικασία περατώθηκε εκ νέου στις 23 Νοεμβρίου 2004.

Αιτήματα των διαδίκων

- 32 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να συνεκδικάσει την υπό κρίση υπόθεση με την υπόθεση T-210/01, General Electric κατά Επιτροπής,
 - να διατάξει κάθε αναγκαίο αποδεικτικό μέσο,
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να λάβει οποιαδήποτε άλλα μέτρα επιβάλλονται από το έργο της ορθής απονομής της δικαιοσύνης,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή και τις παρεμβαίνουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 33 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Rolls-Royce και τη Rockwell, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. Ως προς το περιεχόμενο της προσφυγής και το αντικείμενο της διαφοράς

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ³⁴ Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη προς τούτο από τη Rolls-Royce, ισχυρίζεται ότι η παραπομπή που επιχειρεί η προσφεύγουσα με το δικόγραφό της στα επιχειρήματα που προέβαλε η GE στην υπόθεση T-210/01 αντιβαίνει στο άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το οποίο το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των λόγων ακυρώσεως. Η παραπομπή αυτή δεν μπορεί κατά μείζονα λόγο να γίνει δεκτή διότι η προσφεύγουσα είχε λάβει γνώση μόνον ενός απλού σχεδίου της προσφυγής της GE και αγνοούσε το τελικό έγγραφο. Η προσφυγή πρέπει επομένως να κηρυχθεί απαράδεκτη ως προς τα ζητήματα που δεν αναφέρονται ρητά στο δικόγραφο της προσφυγής.
- ³⁵ Η Επιτροπή εκτιμά, υπό το πρίσμα του περιεχομένου των λόγων ακυρώσεως που προβάλλει ρητά με το δικόγραφο της προσφυγής της η προσφεύγουσα, οι οποίοι αφορούν κατ' ουσία το μέρος της προσβαλλόμενης αποφάσεως που αναφέρεται στις ομαδικές πωλήσεις, ότι η προσφεύγουσα δεν λαμβάνει υπόψη της το κύριο και ουσιώδες μέρος της πράξεως αυτής το οποίο αφορά τα θέματα των οριζόντιων αλληλοεπικαλύψεων και της κάθετης ολοκλήρωσης. Η προσβαλλόμενη απόφαση θεμελιώνεται σε πραγματικά και νομικά περιστατικά τα οποία, από κοινού θεωρούμενα, αποδεικνύουν ότι ο συνδυασμός της οικονομικής ισχύος και της κάθετης ολοκλήρωσης σε θέματα αγοράς, χρηματοδοτήσεως και χρηματοδοτικής μισθώσεως αεροσκαφών της GE και οι θέσεις ισχύος της προσφεύγουσας σε διάφορες αγορές αεροναυπηγικών προϊόντων οδηγούν στη δημιουργία και στην ενίσχυση δεσποζουσών θέσεων.
- ³⁶ Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή δήλωσε ότι «το αιτιολογικό της αποφάσεως θεμελιώνεται σε ένα συνδυασμό πραγματικών και νομικών περιστατι-

κών τα οποία, από κοινού (και μόνον από κοινού) θεωρούμενα, οδήγησαν την Επιτροπή να απαγορεύσει την εν λόγω συγκέντρωση». Ωστόσο, διευκρίνισε, με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως καθώς και στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι κάθε ένα από τα διακριτά στοιχεία της συλλογιστικής της προσβαλλόμενης αποφάσεως αρκεί για να δικαιολογήσει την απαγόρευση της συγκεντρώσεως, χαρακτηρίζοντας «ατυχή» τη δήλωσή της στο υπόμνημα αντικρούσεως στον βαθμό που αυτή θα μπορούσε ενδεχομένως να ερμηνευθεί ως σημαίνουσα το αντίθετο. Έτσι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι όλες οι αιτιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα, ιδίως όσον αφορά τις ομαδικές πωλήσεις, είναι βάσιμες, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θα έπρεπε να ακυρωθεί, εφόσον τα υπόλοιπα στοιχεία της αιτιολογίας αρκούν για να θεμελιώσουν το βάσιμο της αποφάσεως καθόσον η Επιτροπή διαπιστώνει το ασυμβίβαστο της συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά.

37 Η Rolls-Royce υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα δεν αναπτύσσει κανένα επιχειρήμα κατά των περισσότερων λόγων με τους οποίους δικαιολογείται η απαγόρευση της συγκεντρώσεως, όπως είναι η ενίσχυση των δεσποζουσών θέσεων της GE στην αγορά κινητήρων μεγάλων εμπορικών αεροσκαφών ή μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών και η δημιουργία δεσποζουσών θέσεων στους κινητήρες επιχειρηματικών αεροσκαφών και μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε σοβαρά, μεταξύ των τριών ανεξάρτητων παραγόντων που εξηγούσαν την ενίσχυση της δεσπόζουσας θέσεως της GE στην αγορά κινητήρων μεγάλων εμπορικών αεροσκαφών, τα αποτελέσματα αποκλεισμού που προκύπτουν από την κάθετη ολοκλήρωση σε ό,τι αφορά τους εκκινητήρες της προσφεύγουσας. Επομένως, η προσφυγή είναι αλυσιτελής και άνευ αντικειμένου.

38 Η Rockwell επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν ασχολήθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής της με τα ζητήματα των οριζόντιων αλληλοεπικαλύψεων ή της κάθετης ολοκλήρωσης, δεδομένου ότι τα σχετικά στοιχεία που παρατίθενται στο δικόγραφο υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως» μπορούν να εκληφθούν μόνον ως περιγραφή της εν λόγω αποφάσεως.

39 Η προσφεύγουσα απαντά στις ενστάσεις αυτές σε τρία σημεία.

- 40 Πρώτον, τονίζει ότι ανέφερε, με το δικόγραφο της προσφυγής της, ότι συντάσσεται με όλη τη συμπληρωματική, σε σχέση με τη δική της, επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η GE στην υπόθεση T-210/01. Κατά την προσφεύγουσα, η παραπομπή αυτή στα δικόγραφα που κατατέθηκαν σε άλλη συναφή υπόθεση επιτρέπεται από τη νομολογία και έχει ως αποτέλεσμα την ενσωμάτωση του περιεχομένου των δικογράφων αυτών στο δικόγραφο της προσφυγής. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, επικαλείται συναφώς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Marcato κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. II-735, σκέψεις 22 έως 24). Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αναφέρθηκε σε μια «σύνοψη» της σχετικής νομολογίας που περιλαμβάνεται στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα S. Alber στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-263/98, Βέλγιο κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. I-6063, I-6064), και στην οποία παρατίθεται μία μόνον απόφαση, ήτοι η απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-37/91, ICI κατά Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-1901, σκέψεις 43 επ.), με την οποία έγινε δεκτή από το Πρωτοδικείο παραπομπή στο δικόγραφο της υποθέσεως T-36/91, στην οποία αντίδικοι ήσαν οι ίδιοι διάδικοι, εκπροσωπούμενοι από τους ίδιους δικηγόρους.
- 41 Περαιτέρω, η Επιτροπή και η Rolls-Royce δεν ισχυρίζονται ότι η παραπομπή αυτή επηρέασε την άμυνά τους και η Rockwell ήταν απολύτως σε θέση να κατανοήσει και να απαντήσει στο σύνολο των επιχειρημάτων που αναπτύχθηκαν.
- 42 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι ζητεί τη συνεκδίκηση των υποθέσεων T-209/01 και T-210/01 και ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το δικόγραφο της παρουσιάζει ελλείψεις, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η συνεκδίκηση των δύο υποθέσεων θα επέτρεπε τη θεραπεία τους. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επικαλέσθηκε, ειδικότερα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 1980, 26/79 και 86/79, Forges de Thy-Marcinelle και Monceau κατά Επιτροπής (Συλλογή 1980, σ. 1083), προς στήριξη της απόψεώς της που αφορά τα έννομα αποτελέσματα της συνεκδικάσεως.
- 43 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα στοιχεία της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει λεπτομερώς με το δικόγραφο της προσφυγής, δηλαδή τα στοιχεία που αφορούν τις ομαδικές πωλήσεις, αποτελούν βασικά στοιχεία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, οπότε αν το Πρωτοδικείο διαπιστώσει το βάσιμο των αιτιάσεών της, τούτο θα έχει ως αποτέλεσμα, αναπόφευκτα, την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Αναφέρει, συναφώς, ότι η ίδια η Επιτροπή, με το υπόμνημά της αντικρούσεως, επισήμανε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε μια δέσμη στοιχείων τα οποία, από κοινού θεωρούμενα, δικαιολογούν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε

όσον αφορά το ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί αν αποδειχθεί ότι το ουσιώδες μέρος της αιτιολογίας σχετικά με τα αποτελέσματα του ομίλου περιέχει σφάλματα.

44 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα πρόσθεσε ότι η στάση της Επιτροπής κατά τη διοικητική διαδικασία οδήγησε τα μέρη που κοινοποίησαν τη συγκέντρωση στην πεποίθηση ότι η συγκέντρωση θα κηρυσσόταν συμβατή σε περίπτωση που βρισκόταν λύση, όσον αφορά τις ομαδικές πωλήσεις, που θα επέτρεπε στην Επιτροπή να άρει τις επιφυλάξεις της. Για τον λόγο αυτό η προσφεύγουσα επικεντρώθηκε, ενώπιον του Πρωτοδικείου, κυρίως σε αυτή την πτυχή της υποθέσεως.

45 Τρίτον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, εν πάση περιπτώσει, στο πλαίσιο της περιγραφής της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τα θέματα των οριζόντιων αλληλοεπικαλύψεων και της κάθετης ενσωματώσεως εξετάστηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής της υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως». Υπό τον εν λόγω τίτλο, η προσφεύγουσα παρέθεσε σχολιασμένη περιγραφή της προσβαλλόμενης αποφάσεως με την οποία εκθέτει ότι η απόφαση αυτή στηρίζεται, όσον αφορά τις επίδικες αγορές, σε όλα ή στα περισσότερα από τα κατωτέρω στοιχεία: πρώτον, στις οριζόντιες αλληλοεπικαλύψεις και στις κάθετες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό· δεύτερον, στην οικονομική ισχύ της GE και στην κάθετη ολοκλήρωση της προσφεύγουσας με τις θυγατρικές της GE, GE Capital Aviation Services (στο εξής: GECAS) και GE Capital Corporate Aviation Group (στο εξής: GECCAG), στο πλαίσιο της νέας εταιρίας, και, τρίτον, στην εφαρμοζόμενη από αυτή πρακτική των ομαδικών πωλήσεων. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, στις αγορές στις οποίες οι οριζόντιες αλληλοεπικαλύψεις διαδραματίζουν κάποιο ρόλο, η ανάλυση που έγινε με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι, για το κάθε προϊόν, είτε ελάχιστα πειστική είτε ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται επομένως κατ' ουσία στα υπόλοιπα δύο στοιχεία. Κατά την προσφεύγουσα, το δεύτερο στοιχείο είναι ελάχιστα αληθοφανές οπότε παρέλκει η ανάπτυξή του. Έτσι, το τρίτο στοιχείο, δηλαδή το θέμα των ομαδικών πωλήσεων, διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο. Εξάλλου, κατ' ουσίαν η διακοπή των επενδύσεων, την οποία η Επιτροπή θεώρησε αναγκαία, αφορούσε την πτυχή αυτή της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

46 Η προσφεύγουσα εμμένει στο γεγονός ότι οι πλημμέλειες τις οποίες προσάπτει στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι τόσο σημαντικές ώστε αυτή πρέπει να ακυρωθεί

στο σύνολό της. Συγκεκριμένα, όπως αναγνωρίζει και η ίδια η Επιτροπή, μόνον ο συνδυασμός των πραγματικών και νομικών στοιχείων, συνολικά θεωρούμενος, δικαιολογεί την απαγόρευση της συγκεντρώσεως. Απαντώντας στη Rolls-Royce, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι το θέμα των εκκινητήρων, το οποίο εξάλλου επιλύθηκε με την ανάληψη υποχρεώσεων, δεν συνιστά επαρκή δικαιολόγηση για την προσβαλλόμενη απόφαση.

- 47 Για όλους αυτούς τους λόγους, οι αντιρρήσεις που διατύπωσαν η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες, περί του υποτιθέμενου απαραδέκτου της παραπομπής που έγινε στο δικόγραφο της προσφυγής της GE και περί της αλυσιτέλειας των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στην υπό κρίση υπόθεση, αντιβαίνουν στην αρχή ορθής απονομής της δικαιοσύνης και δεν βασίζονται σε κανένα αποδεδειγμένο στοιχείο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Εισαγωγή

- 48 Πρέπει να τονιστεί κατ' αρχάς ότι, στον βαθμό που ορισμένοι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους αναφέρει μια απόφαση αρκούν, αυτοί και μόνον, για την επαρκή κατά νόμο αιτιολόγησή της, οι ενδεχόμενες πλημμέλειες του υπόλοιπου αιτιολογικού της πράξεως δεν ασκούν, εν πάση περιπτώσει, επιρροή στο διατακτικό της (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2001, C-302/99 P και C-308/99 P, Επιτροπή και Γαλλία κατά TF1, Συλλογή 2001, σ. I-5603, σκέψεις 26 έως 29).
- 49 Εξάλλου, εφόσον το διατακτικό αποφάσεως της Επιτροπής στηρίζεται σε περισσότερες βάσεις, καθεμία από τις οποίες αρκεί από μόνη της για τη θεμελίωση του διατακτικού αυτού, η πράξη αυτή μπορεί, κατ' αρχήν, να ακυρωθεί μόνον αν όλες οι βάσεις είναι παράνομες. Στην περίπτωση αυτή, πλάνη ή έλλειψη

νομιμότητας που αφορά μία μόνο βάση συλλογιστικής του αιτιολογικού δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την ακύρωση της επίδικης απόφασεως διότι δεν μπορεί να επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό το διατακτικό της αποφάσεως του οργάνου (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002, T-126/99, Graphischer Maschinenbau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2427, σκέψεις 49 έως 51, και τη νομολογία που παρατίθεται εκεί). Ο κανόνας αυτός έχει εφαρμογή ιδίως στο πλαίσιο των αποφάσεων σε θέματα ελέγχου των συγκεντρώσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2002, T-310/01, Schneider Electric κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-4071, σκέψεις 404 έως 420, καθώς και τις σκέψεις 80 και 81 κατωτέρω).

- 50 Συναφώς, πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, στον βαθμό που δεν προσβλήθηκε από την προσφεύγουσα, με την προσφυγή ακυρώσεως, μια βάση συλλογιστικής ικανή να θεμελιώσει το διατακτικό της πράξεως, η βάση αυτή και, κατά συνέπεια, η πράξη που στηρίζεται στη βάση αυτή πρέπει να θεωρηθεί απρόσβλητη όσον αφορά την προσφεύγουσα (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-310/97 P, Επιτροπή κατά AssiDomän Kraft Products κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-5363, σκέψεις 57 έως 63).
- 51 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, από τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα μπορεί, στην περίπτωση που είναι βάσιμοι, να προκύψει ότι είναι ελαττωματικό το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως και αν οι λόγοι αυτοί μπορούν, επομένως, να στηρίξουν προσφυγή που θα μπορούσε να προκαλέσει, ενδεχομένως, την ακύρωσή της. Στην περίπτωση που οι νομίμως προβληθέντες λόγοι ακυρώσεως δεν είναι ικανοί, ούτε συνολικά, να δικαιολογήσουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, είναι αλυσιτελείς και, συνεπώς, η προσφυγή στο σύνολό της είναι αβάσιμη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1997, T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2391, σκέψεις 115 έως 122).
- 52 Συναφώς, επιβάλλεται να καθοριστεί κατ' αρχάς ποιο είναι το πραγματικό περιεχόμενο της παρούσας προσφυγής, εξετάζοντας προς τούτο το ενδεχομένως अपαράδεκτο ορισμένων λόγων ακυρώσεως τους οποίους η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχει προβάλλει.

Όσον αφορά την παραπομπή στους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-210/01

- 53 Χωρίς να προβάλλει τυπικά ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή προέβαλε το απαράδεκτο ορισμένων ειδικών πτυχών της προσφυγής. Επιβάλλεται, εν πάση περιπτώσει, η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής αποτελούν κανόνες δημοσίας τάξεως, τις προϋποθέσεις δε αυτές ο κοινοτικός δικαστής μπορεί και πρέπει να εξετάζει ενδεχομένως αυτεπαγγέλτως (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-100/94, Μιχαηλίδης κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3115, σκέψη 49, και της 25ης Οκτωβρίου 2001, T-354/00, Métropole Télévision — M 6 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3177, σκέψη 27· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2001, C-341/00 P, Conseil national des professions de l'automobile κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-5263, σκέψη 32).
- 54 Κατά το άρθρο 21 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει μεταξύ άλλων το «αντικείμενο της διαφοράς» και «συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση». Επιπλέον, κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού «κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυσαν κατά τη διαδικασία». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι κάθε λόγος ακυρώσεως που δεν διατυπώνεται επαρκώς με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να θεωρείται απαράδεκτος. Η νομολογία επιβεβαιώνει ρητώς ότι, όσον αφορά λόγο απαραδέκτου δημοσίας τάξεως, το απαράδεκτο μπορεί, εν ανάγκη, να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από το Πρωτοδικείο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-231/99, Johnson κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2085, σκέψη 154).
- 55 Από τη νομολογία προκύπτει εξάλλου ότι η συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μεν καθού να προετοιμάζει την άμυνά του, το δε Πρωτοδικείο να κρίνει την προσφυγή, ενδεχομένως, χωρίς να χρειαστεί πρόσθετες πληροφορίες (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψη 66, και της 16ης Μαρτίου 2004, T-157/01, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 45). Ανάλογες προϋποθέσεις απαιτούνται όταν η αιτίαση προβάλλεται προς στήριξη λόγου ακυρώσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της

14ης Μαΐου 1998, T-352/94, Mo Och Domsjö κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1989, σκέψη 333).

56 Περαιτέρω, κατά πάγια νομολογία, για την εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, επιβάλλεται, για το παραδεκτό μιας προσφυγής, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά περιστατικά επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο λογικό και κατανοητό, από το κείμενο του δικογράφου (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-178/00, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-303, σκέψη 6· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 1997, T-195/95, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-679, σκέψεις 20 και 21· ADT Projekt κατά Επιτροπής, σκέψη 55 ανωτέρω, σκέψη 66· διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουλίου 2000, T-110/98, RJB Mining κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2971, σκέψη 23, και νομολογία που παρατίθεται εκεί· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 10ης Απριλίου 2003, T-195/00, Travelex Global and Financial Services και Interpayment Services κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1677, σκέψη 26, και Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, σκέψη 55 ανωτέρω, σκέψη 45· βλ., επίσης, υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1961, 19/60, 21/60, 2/61 και 3/61, Fives Lille Cail κ.λπ. κατά Ανώτατης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 631, και της 5ης Μαρτίου 1991, C-330/88, Grifoni κατά ΕΚΑΕ, Συλλογή 1991, σ. I-1045, σκέψεις 17 και 18).

57 Συναφώς, μολοντί το κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να θεμελιωθεί και να συμπληρωθεί, όσον αφορά συγκεκριμένα σημεία, με παραπομπές σε αποσπάσματα συνημμένων σ' αυτό εγγράφων, γενική παραπομπή σε άλλα δικόγραφα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας τα οποία, δυνάμει των προαναφερθεισών διατάξεων, πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής (διάταξη του Πρωτοδικείου της 21ης Μαΐου 1999, T-154/98, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1703, σκέψη 49). Επιπλέον, το Πρωτοδικείο δεν έχει υποχρέωση να ερευνά και να εξακριβώνει, στα συνημμένα στην προσφυγή έγγραφα, τους ισχυρισμούς που θα μπορούσε να θεωρήσει ότι αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα συνημμένα αυτά έγγραφα επιτελούν απλώς λειτουργία αποδεικτικών και διευκρινιστικών στοιχείων (απόφαση Johnson κατά Επιτροπής, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 154· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1997, T-84/96, Cipeke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2081, σκέψη 34, και της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931,

σκέψη 39, μη ακυρωθείσα επί του σημείου αυτού, κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως, με την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, *Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. I-8375).

- 58 Ωστόσο, η προσφεύγουσα επικαλείται πολλές αποφάσεις με τις οποίες ο κοινοτικός δικαστής επέτρεψε την παραπομπή σε δικόγραφα που κατατέθηκαν ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου σε άλλες υποθέσεις (βλ. ανωτέρω, σκέψη 40). Κατά την προσφεύγουσα, η παραπομπή στα δικόγραφα που υποβλήθηκαν στον ίδιο δικαστή σε άλλη υπόθεση δεν πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτη.
- 59 Η νομολογία που επικαλείται η προσφεύγουσα, στη σκέψη 40 ανωτέρω, για να δικαιολογήσει την παραπομπή αυτή δεν μπορεί ωστόσο να οδηγήσει το Πρωτοδικείο στον αποκλεισμό, εν προκειμένω, της εφαρμογής του ανωτέρω κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων πρέπει να περιλαμβάνονται συνοπτικά στο δικόγραφο της προσφυγής. Το Πρωτοδικείο τόνισε με την απόφασή του στην υπόθεση ICI κατά Επιτροπής, σκέψη 40 ανωτέρω (σκέψη 45), ότι στη νομολογία του Δικαστηρίου λαμβάνονται υπόψη συναφώς οι ιδιομορφίες κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως, παραθέτοντας προς στήριξη της διαπιστώσεως αυτής τις αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 1956, υπόθεση 9/55, *Charbonnages de Beeringen κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής* (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 107), της 8ης Ιουλίου 1965, 19/63 και 65/63, *Satya Prakash κατά Επιτροπής* (Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 137), της 13ης Ιουλίου 1965, 111/63, *Lemmerz-Werke GmbH κατά Ανωτάτης Αρχής* (Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 153), της 28ης Απριλίου 1971, 4/69, *Liitticke κατά Επιτροπής* (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 769, σκέψη 2), και *Forges de Thy-Marcinelle και Monceau κατά Επιτροπής*, παρατεθείσα στη σκέψη 42 ανωτέρω (σκέψη 4).
- 60 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση, κατ' αρχάς, ότι η προσέγγιση αυτή, σύμφωνα με την οποία μπορεί να γίνει παραπομπή σε δικόγραφο προσφυγής που κατατέθηκε σε άλλη υπόθεση, αντιβαίνει κατ' αρχήν στη νομολογία που παρατίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 55 έως 57, κατά την οποία το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων ακυρώσεως η οποία να παρέχει τη δυνατότητα, ιδίως, στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς καμία άλλη πληροφορία.

- 61 Ο κοινοτικός δικαστής, μολονότι δέχθηκε κάποιες φορές τη δυνατότητα προβολής των λόγων ακυρώσεως μέσω παραπομπής σε άλλη υπόθεση (απόφαση Forges de Thy-Marcinelle και Monceau κατά Επιτροπής, ανωτέρω, σκέψη 42, και απόφαση Marcato κατά Επιτροπής, ανωτέρω, σκέψη 40), απέρριψε τη δυνατότητα αυτή σε άλλες υποθέσεις (βλ. απόφαση Charbonnages de Beeringen κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, ανωτέρω, σκέψη 59, και απόφαση Prakash κατά Επιτροπής, ανωτέρω, σκέψη 59), χωρίς ωστόσο να αναφέρει, τουλάχιστον ρητά, το καθοριστικό κριτήριο της επιλογής αυτής.
- 62 Επιβάλλεται να αναφερθεί ότι, σε όλες τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα ή παρατίθενται στη σκέψη 45 της αποφάσεως ICI κατά Επιτροπής, σκέψη 40 ανωτέρω, και με τις οποίες ο κοινοτικός δικαστής δέχθηκε ως έγκυρη τη μέσω παραπομπής προβολή λόγων ακυρώσεως που δεν διατυπώνονταν ρητώς στο δικόγραφο της προσφυγής, ο προσφεύγων παρέπεμπε σε δικά του δικόγραφα σε άλλη υπόθεση.
- 63 Εν προκειμένω, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η παραπομπή στην οποία προέβη η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της προσφυγής της αφορά δικόγραφο προσφυγής που κατέθεσε την ίδια μέρα άλλη προσφεύγουσα, η GE.
- 64 Πάντως, η αναγνώριση του παραδεκτού των λόγων ακυρώσεως που δεν εκτίθενται ρητώς με το δικόγραφο της προσφυγής για τον λόγο ότι προβλήθηκαν από τρίτον σε άλλη υπόθεση, στην οποία παραπέμπει το δικόγραφο της προσφυγής, θα είχε ως συνέπεια την καταστρατήγηση των επιτακτικών προϋποθέσεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, που υπενθυμίζονται με τη σκέψη 54 ανωτέρω.
- 65 Επιπλέον, πρέπει να αναφερθεί ότι η GE, στην υπόθεση T-210/01, είχε διαφορετικούς εκπροσώπους από αυτούς που έχει η προσφεύγουσα εν προκειμένω. Εξάλλου, το δικόγραφο της προσφυγής της GE δεν προσαρτήθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής που κατέθεσε η προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση. Οι περιστάσεις αυτές ενισχύουν το συμπέρασμα που εξάγεται με την προηγούμενη σκέψη, καθόσον επιβεβαιώνουν τον διακριτό και αυτοτελή χαρακτήρα της παρούσας προσφυγής σε σχέση με αυτήν που καταχωρίστηκε με τον αριθμό T-210/01.

- 66 Επιβάλλεται επίσης η υπόμνηση ότι κάθε διάδικος είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για το περιεχόμενο των διαδικαστικών εγγράφων που καταθέτει, αρχή η οποία καθιερώνεται ιδίως με το άρθρο 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση ICI κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 40, σκέψη 46). Πάντως, μολονότι η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι έλαβε γνώση του προσωρινού σχεδίου του δικογράφου της προσφυγής της GE, εντούτοις δεν ισχυρίζεται ότι γνώριζε, κατά τον χρόνο της καταθέσεως του δικού της δικογράφου, το ακριβές περιεχόμενο του τελικού δικογράφου της προσφυγής της GE στο οποίο παρέπεμπε. Αντιθέτως προς τις επιταγές της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η παραπομπή στο δικόγραφο της GE δεν καθιστούσε επομένως δυνατό στο Πρωτοδικείο να προσδιορίσει με επαρκή ακρίβεια τους λόγους ακυρώσεως της υπό κρίση υποθέσεως που προβλήθηκαν ενώπιόν του με την κατάθεση της προσφυγής.
- 67 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων και χωρίς να παρίσταται ανάγκη να επιλυθεί στην υπό κρίση υπόθεση το ζήτημα υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί ενδεχομένως η προσφεύγουσα να έχει δικαίωμα να προβάλει λόγους ακυρώσεως διά παραπομπής στα δικόγραφα της σε άλλη υπόθεση, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ταυτότητα των διαδίκων, και ειδικότερα της προσφεύγουσας, στις δύο υποθέσεις αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για το παραδεκτό των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν διά παραπομπής στα δικόγραφα άλλης υποθέσεως.
- 68 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η παραπομπή της προσφεύγουσας στο δικόγραφο της προσφυγής που κατέθεσε η GE στην υπόθεση T-210/01 δεν έχει ως αποτέλεσμα την ενσωμάτωση, στο δικόγραφο της προσφυγής που κατέθεσε εν προκειμένω η προσφεύγουσα, των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η GE στην εν λόγω υπόθεση.

Ως προς το αίτημα συνεκδικάσεως

- 69 Προς στήριξη του αιτήματός της περί συνεκδικάσεως της υπό κρίση υποθέσεως με την υπόθεση T-210/01, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η παραπομπή στο δικόγραφο της GE στην οποία προέβη με το δικόγραφο της προσφυγής της δεν καθιστά δυνατό να θεωρηθούν παραδεκτοί οι λόγοι ακυρώσεως

τους οποίους επιθυμεί να προβάλει όσον αφορά τις άλλες πτυχές της υποθέσεως πέραν των ομαδικών πωλήσεων, η συνεκδίκαση αυτή θα επέτρεπε να καλυφθούν ενδεχόμενες ελλείψεις ως προς το παραδεκτό του δικού της δικογράφου προσφυγής. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε την απόφαση Forges de Thy-Marcinelle και Monceau κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 42 ανωτέρω (σκέψη 4), καθώς και νομολογία την οποία περιέγραψε ως αναγόμενη στην αρχή της κοινοτικής νομολογιακής ιστορίας.

- 70 Όσον αφορά τις συνέπειες ενδεχόμενης συνεκδικάσεως των υποθέσεων T-209/01 και T-210/01, πρέπει να υπομνηστεί, κατ' αρχάς, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου:

«Ο πρόεδρος, αφού ακούσει τους διαδίκους και τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να διατάξει τη συνεκδίκαση, λόγω συναφείας, περισσοτέρων υποθέσεων που αφορούν το ίδιο αντικείμενο, προς διευκόλυνση της έγγραφης ή της προφορικής διαδικασίας ή προς έκδοση κοινής αποφάσεως που τερματίζει τη δίκη. Μπορεί πάντως να διατάξει εκ νέου τον χωρισμό. Ο πρόεδρος μπορεί να φέρει τα ζητήματα αυτά ενώπιον του Πρωτοδικείου.»

- 71 Όπως τόνισε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 21ης Ιουνίου 2001, C-280/99 Ρ έως C-282/99 Ρ, Moccia Imte κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. I-4717, σκέψη 66), από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η διάταξη περί συνεκδικάσεως υποθέσεων δεν επηρεάζει την ανεξαρτησία και την αυτοτέλεια των συνεκδικαζομένων υποθέσεων, καθόσον είναι πάντα δυνατός ο εκ νέου χωρισμός τους. Έτσι, με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ότι δύο προσφεύγουσες δεν μπορούν παραδεκτώς να στηριχθούν ενώπιον του Δικαστηρίου σε λόγους ακυρώσεως τους οποίους δεν επικαλέσθηκαν πρωτοδίκως, παρά τη συνεκδίκαση των υποθέσεών τους ενώπιον του Πρωτοδικείου μαζί με άλλες υποθέσεις στις οποίες τους λόγους αυτούς είχαν πράγματι επικαλεσθεί άλλες προσφεύγουσες (σκέψεις 61 έως 68 της αποφάσεως).

- 72 Επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι η συνεκδίκαση είναι μέτρο το οποίο ο πρόεδρος, ή ενδεχομένως το Πρωτοδικείο, μπορεί να διατάξει, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας, αλλά το οποίο δεν υποχρεούται να διατάξει ακόμη και αν το ζητούν οι διάδικοι, καθόσον η απόφαση αυτή εμπίπτει στη

διακριτική του ευχέρεια όσον αφορά τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο οργάνωσης της διαδικασίας. Συνεπώς, αν έπρεπε να γίνει δεκτή η άποψη της προσφεύγουσας, αυτό θα είχε ως επακόλουθο ότι μια διαδικαστική απόφαση του προέδρου που εμπίπτει στη διακριτική του ευχέρεια θα διεύρυνε το περιεχόμενο εφαρμογής του δικογράφου της προσφυγής και, κατά συνέπεια, θα απέβαινε καθοριστική για την έκβαση της ένδικης διαδικασίας, γεγονός που θα εισήγαγε σε αυτήν ένα στοιχείο αυθαιρεσίας.

73 Όσον αφορά την απόφαση Charbonnages de Beeringen κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, ανωτέρω σκέψη 59, επιβάλλεται να τονιστεί ότι το Δικαστήριο, δεχόμενο ότι μια γενική αναφορά σε ό,τι έχει λεχθεί σε άλλη υπόθεση δεν αρκεί για να κριθεί παραδεκτό το δικόγραφο της προσφυγής και μάλιστα όταν η αναφορά έγινε χωρίς να ζητηθεί συγχρόνως η συνεκδικάση των υποθέσεων, δεν έκρινε ότι αν είχε υποβληθεί εμπροθέσμως αίτηση συνεκδικάσεως η προσφυγή θα είχε ασκηθεί παραδεκτώς. Αντιθέτως, περιορίστηκε να διαπιστώσει ότι, στην υπόθεση της οποίας είχε επιληφθεί, η έλλειψη της αιτήσεως αυτής περί συνεκδικάσεως από το Δικαστήριο των δύο υποθέσεων ενίσχυε την ανεπάρκεια της πραγματοποιηθείσας με το δικόγραφο της προσφυγής συνολικής παραπομπής στην προσφυγή τρίτου προσώπου.

74 Εξάλλου, στο μέτρο που το Δικαστήριο, με την απόφαση Forges de Thy-Marcinelle και Monceau κατά Επιτροπής, ανωτέρω σκέψη 42, έκρινε ότι «το παραδεκτό του δευτέρου δικογράφου καλύπτει το απαράδεκτο του πρώτου», επιβάλλεται να τονιστεί ότι, στην υπόθεση εκείνη, τα εν λόγω δικόγραφα των προσφυγών είχαν κατατεθεί από το ίδιο πρόσωπο, ενώ εν προκειμένω η προσφεύγουσα ζητεί να στηριχθεί σε λόγους ακυρώσεως που προβάλλει τρίτος.

75 Έτσι, χωρίς να χρειάζεται να διατυπωθεί κρίση στην παρούσα υπόθεση για τα πιθανά αποτελέσματα της συνεκδικάσεως δύο προσφυγών που άσκησε η ίδια προσφεύγουσα, αρκεί η διαπίστωση ότι το γεγονός της συνεκδικάσεως δύο υποθέσεων στις οποίες οι προσφεύγουσες είναι διαφορετικές δεν μπορεί να μεταβάλει το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής που κατέθεσε χωριστά η καθεμία προσφεύγουσα, διότι διαφορετικά παραβιάζεται η ανεξαρτησία και η αυτοτέλεια των χωριστών προσφυγών τους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Moccia Irme κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 71, σκέψη 66).

- 76 Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση, μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνον οι άλλοι λόγοι ακυρώσεως και όχι όσοι προβλήθηκαν διά συνολικής παραπομπής στο δικόγραφο προσφυγής της GE.
- 77 Υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, δεν υφίσταται λόγος συνεκδικάσεως της υπό κρίση υποθέσεως με την υπόθεση T-210/01. Επομένως, το σχετικό αίτημα που διατυπώνει η προσφεύγουσα με το δικόγραφό της πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς τη λυσιτέλεια των λόγων ακυρώσεως που προβάλλονται στην υπό κρίση υπόθεση

- 78 Το δεύτερο επιχείρημα της προσφεύγουσας, συναφώς, συνίσταται στο ότι οι σχετικοί με τις ομαδικές πωλήσεις λόγοι ακυρώσεως αποτελούν το καθοριστικό στοιχείο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, χωρίς το οποίο η πράξη αυτή δεν θα μπορούσε να υφίσταται.
- 79 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι από το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 προκύπτει ότι, σε θέματα συγκεντρώσεων, αν η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δημιουργεί ή ενισχύει δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε σημαντικό βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά, η Επιτροπή πρέπει, κατ' αρχήν, να την απαγορεύει, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η συγκέντρωση δεν δημιουργεί άλλο εμπόδιο στον ανταγωνισμό. Όταν η Επιτροπή εξετάζει διαδοχικά περισσότερες αγορές και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι θα δημιουργηθεί ή θα ενισχυθεί δεσπόζουσα θέση σε πολλές από αυτές με συνέπεια να παρακωλυθεί σε σημαντικό βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εξαιρέσει ρητής περί του αντιθέτου αναφοράς στην απόφαση, η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατάσταση που προκύπτει λόγω της συγκεντρώσεως σε καθεμία από τις αγορές αυτές δικαιολογεί, από μόνη της, την απαγόρευση της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως.

- 80 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, με την απόφασή του στην υπόθεση *Schneider Electric* κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 49 (σκέψεις 404 έως 420), το Πρωτοδικείο τόνισε ότι τα σφάλματα που διαπιστώθηκαν στην υπόθεση εκείνη όσον αφορά την ανάλυση των διαφόρων εθνικών αγορών δεν επαρκούσαν αυτά καθεαυτά για να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις αιτιάσεις που η Επιτροπή διατύπωσε σε σχέση με τις διαφορετικές γαλλικές τομεακές αγορές. Έτσι, η οικονομική ανάλυση στην οποία στηρίζεται η απόφαση της Επιτροπής με την οποία απαγορεύθηκε η επίδικη συγκέντρωση δεν μπορούσε να θεωρηθεί ανεπαρκής για τις τελευταίες αυτές αγορές μόνο για τον λόγο ότι διαπιστώθηκαν σφάλματα σε σχέση με άλλες αγορές.
- 81 Ομοίως, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι θα δημιουργηθεί ή θα ενισχυθεί δεσπόζουσα θέση σε μία μόνον αγορά για πολλούς αυτοτελείς και διακριτούς λόγους, πρέπει να θεωρείται κατ' αρχήν, και ελλείψει αντίθετης αναφοράς στο σκεπτικό της αποφάσεως της Επιτροπής, ότι καθένας από τους προβαλλόμενους λόγους έχει, από μόνος του, οδηγήσει την Επιτροπή στη διαπίστωση αυτή. Αυτό αληθεύει ακόμη περισσότερο όταν από την αυτοτελή περιγραφή του στοιχείου αυτού της συλλογιστικής προκύπτει ότι αυτό από μόνο του αρκεί για να αποδειχθεί ότι θα μεταβάλλονταν ποιοτικά ή ουσιαδώς οι συνθήκες ανταγωνισμού στην οικεία αγορά.
- 82 Εν προκειμένω, η Επιτροπή διευκρίνισε με την αιτιολογική σκέψη 567 της προσβαλλόμενης αποφάσεως ότι έπρεπε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι «η προτεινόμενη συγκέντρωση οδηγεί στη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης στις αγορές κινητήρων [για μεγάλα εμπορικά αεροσκάφη], κινητήρων για [μεγάλα] περιφερειακά αεροσκάφη, κινητήρων για επιχειρηματικά αεροσκάφη, αεροηλεκτρονικών και μη αεροηλεκτρονικών προϊόντων, καθώς και μικρών αεροστρόβιλων θαλάσσης, η οποία παρεμποδίζει σε σημαντικό βαθμό τον πραγματικό ανταγωνισμό στην κοινή αγορά».
- 83 Η Επιτροπή, όπως αναφέρει με το υπόμνημά της αντικρούσεως, δεν προέβη σε ιεράρχηση, με την προσβαλλόμενη απόφαση, των προβλημάτων ανταγωνισμού που διαπίστωσε σε καθεμία από τις αγορές που εξέτασε και απαρίθμησε στη συνέχεια, στο πλαίσιο του συμπεράσματός της που εκτίθεται στην προηγούμενη σκέψη.

Επομένως, από την προσβαλλόμενη απόφαση επιβάλλεται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι κάθε ξεχωριστό μέρος της συλλογιστικής της και, κυρίως, η ανάλυσή της για καθεμία από τις αγορές που απαριθμούνται στην εν λόγω σκέψη αποτελούν αυτοτελή βάση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

84 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από τη λεπτομερή εξέταση των διαφορετικών αυτών μερών της συλλογιστικής της Επιτροπής.

85 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι σκέψεις σχετικά με τις οριζόντιες αλληλοεπικαλύψεις που προκύπτουν από την κοινοποιηθείσα πράξη συγκεντρώσεως στην αγορά κινητήρων για μεγάλα περιφερειακά αεροσκάφη, στην αγορά κινητήρων για επιχειρηματικά αεροσκάφη και στην αγορά μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης δεν μπορούν να αλληλοενισχύονται, λαμβανομένης υπόψη της μη υπάρξεως οικονομικών συνδέσμων μεταξύ των αγορών αυτών. Ειδικότερα, η δημιουργία δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά των μικρών αεριοστρόβιλων δεν μπορεί να επηρεάσει ούτε να επηρεαστεί από τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσποζουσών θέσεων στις διάφορες αγορές κινητήρων και άλλων αεροναυπηγικών εξαρτημάτων, εφόσον πρόκειται, στις δύο αυτές περιπτώσεις, για προϊόντα που αφορούν διαφορετικούς εμπορικούς τομείς.

86 Περαιτέρω, επιβάλλεται να τονιστεί συναφώς ότι, με τις αιτιολογικές σκέψεις 428 έως 431, με τίτλο «α) Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη σε υφιστάμενους τύπους αεροσκαφών», η Επιτροπή περιέγραψε τα άμεσα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην αγορά κινητήρων για μεγάλα περιφερειακά αεροσκάφη που προκύπτουν από την εν λόγω αλληλοεπικάλυψη. Η περιγραφή αυτή περιλαμβάνει αναφορά στην επιρροή της GE Capital και της GECAS ως παράγοντα που ενισχύει την προϋφιστάμενη δεσπόζουσα θέση της GE στην υπό κρίση αγορά, προέβη δε η Επιτροπή στην αναφορά αυτή για να απορρίψει το επιχειρήμα των μετεχόντων στη συγκέντρωση, σύμφωνα με το οποίο το μονοπώλιο που δημιούργησε η συγχώνευσή τους αποτελούσε φαινόμενο καθαρά στατικό. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν προέβαλε, στο πλαίσιο αυτό, την άποψή της για τις ομαδικές πωλήσεις. Η άποψη αυτή προβλήθηκε, όσον αφορά την αγορά κινητήρων μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών, υπό τον τίτλο «β) Επιπτώσεις της πράξεως συγκεντρώσεως σε μελλοντικούς διαγωνισμούς για τύπους αεροσκαφών», που περιλαμβάνει χωριστή έκθεση για τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της συγχώνευσής αυτής στην εν λόγω αγορά. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή

διαπίστωσε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά κινητήρων μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών που προέκυψε από τη συγκέντρωση ενίσχυσε άμεσα την προϋφιστάμενη δεσπόζουσα θέση της GE ανεξάρτητα από κάθε άλλον παράγοντα που θα μπορούσε να ενισχύσει ακόμη περισσότερο τη θέση αυτή στο μέλλον.

87 Όσον αφορά την αγορά των μικρών αεριοστρόβιλων, η Επιτροπή περιέγραψε την οριζόντια αλληλοεπικάλυψη υπό ξεχωριστό τίτλο, στις αιτιολογικές σκέψεις 476 και 477 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, πριν να εξετάσει, σε ξεχωριστά κεφάλαια, τον «αποκλεισμό των ανταγωνιστών» από την αγορά με την κάθετη ολοκλήρωση, αφενός, των μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης και, αφετέρου, των αεροηλεκτρονικών προϊόντων και των παραγγελιών της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή εξέθεσε, με την αιτιολογική σκέψη 476 της αποφάσεως, ότι η συγκέντρωση θα δημιουργούσε μία εταιρία που θα διέθετε μερίδιο μεταξύ 65 και 80 % της εν λόγω αγοράς και η οποία θα ήταν τέσσερις ή πέντε φορές μεγαλύτερη από την άμεση ανταγωνίστριά της. Με την αιτιολογική σκέψη 477, η Επιτροπή συμπέρανε ότι η εταιρία αυτή θα ήταν μακράν η μεγαλύτερη επιχείρηση στην αγορά μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης και εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους ο ανταγωνισμός από τις άλλες υφιστάμενες ή δυνητικές επιχειρήσεις στην αγορά αυτή δεν θα ήταν αποτελεσματικός. Απορρέει έτσι από τη δομή και από το γράμμα αυτού του τμήματος της προσβαλλόμενης αποφάσεως ότι, κατά την Επιτροπή, τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως που περιγράφονται στο πρώτο μέρος που αφιερώνεται στην οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στον τομέα των αεριοστρόβιλων αρκούν για τη δημιουργία δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά αυτή, ανεξάρτητα από άλλους παράγοντες που αποκλείουν τον ανταγωνισμό και, κατά συνέπεια, ενισχύουν περισσότερο τη θέση αυτή.

88 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ούτε την άποψη της Επιτροπής για τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών από την αγορά των μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης λόγω της κάθετης ολοκλήρωσης των δραστηριοτήτων κατασκευής των προϊόντων αυτών της GE και της δραστηριότητας κατασκευής των συστημάτων ελέγχου και άλλων ανταλλακτικών που χρησιμοποιούνται στους εν λόγω αεριοστρόβιλους της προσφεύγουσας ούτε την άποψή της για τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών από την αγορά των μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης που προκύπτει από την κάθετη ολοκλήρωση της προσφεύγουσας με τη GE λόγω της οικονομικής ισχύος της τελευταίας (βλ. τις αιτιολογικές σκέψεις 478 έως 484 της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθώς και τις σκέψεις 113 και 114 ανωτέρω).

- 89 Όσον αφορά τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών από την αγορά με την κάθετη ολοκλήρωση της δραστηριότητας κατασκευής των κινητήρων μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών και των εκκινητήρων της προσφεύγουσας, η Επιτροπή εξέθεσε ρητά, με την αιτιολογική σκέψη 419 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι ανεξάρτητα από τις επιπτώσεις των συνδυασμένων προσφορών προϊόντων, η κρινόμενη πράξη συγκεντρώσεως θα ενίσχυε τη δεσπόζουσα θέση της GE στην αγορά κινητήρων μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών εξαιτίας του κάθετου αποκλεισμού των ανταγωνιστών κατασκευαστών κινητήρων.
- 90 Ωστόσο, η προσφεύγουσα ανέφερε, με το υπόμνημά της ανταπάντησεως, ότι η Επιτροπή ισχυρίστηκε, στο σημείο 51 του υπομνήματός της αντικρούσεως, ότι «εκτός αυτού, η αιτιολογία της απόφασης στηρίζεται κυρίως στον συνδυασμό των πραγματικών και νομικών στοιχείων τα οποία, από κοινού θεωρούμενα (και μόνον από κοινού), οδήγησαν την Επιτροπή στην απαγόρευση της κρινόμενης συγκεντρώσεως». Κατά την προσφεύγουσα, από τον ισχυρισμό αυτό προκύπτει ότι μπορεί να αποφευχθεί η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης μόνον αν όλα τα κύρια στοιχεία στα οποία στηρίζεται είναι βάσιμα, ιδίως δε η ανάλυση των ομαδικών πωλήσεων κατά της οποίας βάλλει λεπτομερώς η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της προσφυγής της.
- 91 Η Επιτροπή ωστόσο ισχυρίστηκε, στο σημείο 18 του υπομνήματός της αντικρούσεως, και επανέλαβε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι κάθε ένας από τους βασικούς λόγους στους οποίους στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση θα αρκούσε για να δικαιολογήσει την απαγόρευση της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση χαρακτήρισε τον αναφερθέντα στην προηγούμενη σκέψη ισχυρισμό της ως «ατυχή» και τόνισε ότι ο ισχυρισμός αυτός περιλαμβάνεται σε ανάλυση στην οποία πρόεβη για να απαντήσει στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σύμφωνα με τα οποία η απόφαση στηρίζεται «κατά το πλείστον» σε δύο θεωρίες, δηλαδή, πρώτον, στην υποτιθέμενη οικονομική ισχύ της GE και την κάθετη ολοκλήρωσή της στις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, στην αγορά και στη χρηματοδοτική μίσθωση αεροσκαφών και στις υπηρεσίες της αγοράς εξαρτημάτων και ανταλλακτικών και, δεύτερον, στη μελλοντική πρακτική των ομαδικών πωλήσεων.
- 92 Η εξήγηση αυτή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή.

- 93 Πράγματι, από τη συνολική ανάγνωση των σημείων 48 έως 51 του υπομνήματος αντικρούσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή επιδίωξε να αμφισβητήσει την άποψη της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία οι δύο αυτές «θεωρίες» αποτελούσαν αυτές μόνες την πραγματική βάση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αποκλεισμένων των άλλων αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πτυχών της κοινοποιηθείσας συγκεκριμένης που αναλύονται με την πράξη αυτή.
- 94 Εξάλλου, όπως ορθώς ανέφερε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να ελέγχει τη νομιμότητα της ίδιας της αποφάσεως, λαμβάνοντας υπόψη την αιτιολογία της πράξεως και όχι τις κρίσεις που διατυπώθηκαν περί αυτής με το υπόμνημα αντικρούσεως. Βεβαίως, η Επιτροπή εκφράστηκε στο υπόμνημα αντικρούσεως με διφορούμενο τρόπο, δεδομένου ότι η διατύπωση αυτή θα μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παραιτείται από το να υποστηρίξει ότι κάθε στοιχείο της ανάλυσεώς της μπορεί να είναι επαρκές για τη θεμελίωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Αλλά, δεδομένου ότι η Επιτροπή διευκρίνισε με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως και στην επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι δεν είχε την άποψη αυτή, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πρέπει να ερμηνευθεί κατά τον τρόπο αυτό, δηλαδή αντιθέτως προς το γράμμα της, τη διάρθρωσή της και τη γενική της οικονομία (βλ. σκέψεις 79 έως 85 ανωτέρω).
- 95 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε επίσης ότι το Πρωτοδικείο έπρεπε να περιοριστεί στο να εξετάσει αν η ανταγωνιστικότητα, όπως την είχε σταθμίσει η Επιτροπή, διέφερε από αυτήν που πράγματι θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση. Σε περίπτωση που θα υπήρχαν συναφώς σημαντικές διαφορές, η προσβαλλόμενη απόφαση θα έπρεπε να ακυρωθεί. Με την επιχειρηματολογία αυτή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι στην Επιτροπή εναπόκειται να αποφασίσει αν πρέπει να απαγορεύσει μια συγκέντρωση κατόπιν αποφάσεως του Πρωτοδικείου με την οποία απορρίπτεται η ανάλυσή της όσον αφορά ορισμένες αγορές. Δεν εναπόκειται, επομένως, στο Πρωτοδικείο, σύμφωνα με την επιχειρηματολογία αυτή, να διατηρήσει σε ισχύ μια απόφαση απαγορεύσεως αντικαθιστώντας το συμπέρασμα της Επιτροπής με το δικό του συνολικό συμπέρασμα.
- 96 Εντούτοις, όπως τονίσθηκε με τη σκέψη 79 ανωτέρω, η Επιτροπή πρέπει να απαγορεύσει συγκέντρωση που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89. Έτσι, δεν συντρέχει λόγος να ακυρωθεί η απόφαση περί απαγορεύσεως για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα απέδειξε την ύπαρξη ενός ή

περισσότερων σφαλμάτων της αναλύσεως σε σχέση με μία ή περισσότερες αγορές, εφόσον προκύπτει πάντως από την απόφαση περί απαγορεύσεως ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση πληρούσε τα εν λόγω κριτήρια σε σχέση με μία ή περισσότερες άλλες αγορές (βλ. σκέψεις 48 έως 50 και 79 έως 81 ανωτέρω). Ειδικότερα, αν οι λόγοι που αφορούν τις άλλες αυτές αγορές δεν προσβάλλονται με το δικόγραφο της προσφυγής, επιβάλλεται να θεωρηθούν, για τους σκοπούς της υπό κρίση προσφυγής, ως βάσιμοι. Αντλώντας έτσι συμπεράσματα από το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής, το Πρωτοδικείο δεν αντικαθιστά με τις εκτιμήσεις του τις εκτιμήσεις της Επιτροπής διότι οι εκτιμήσεις εκείνες του οργάνου που δεν προσβλήθηκαν συνεχίζουν να αποτελούν τη βάση της πράξεως αυτής.

97 Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της που αναφέρεται στη σκέψη 78 ανωτέρω, η προσφεύγουσα ανέφερε επίσης, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η Επιτροπή έδωσε την εντύπωση, ιδίως κατά τη διοικητική διαδικασία, ότι ο κίνδυνος των ομαδικών πωλήσεων μετά τη συγκέντρωση αποτέλεσε το καθοριστικό στοιχείο της υποθέσεως. Η εντύπωση αυτή διαστρέβλωσε όλη τη διοικητική διαδικασία και στέρησε από τους μετέχοντες στη συγκέντρωση τη δυνατότητα να προτείνουν δεσμεύσεις που ενδεχομένως θα επέλυαν τα άλλα προβλήματα. Για τον ίδιο επίσης λόγο η προσφεύγουσα εστίασε την προσφυγή της στις σχετικές με την ύπαρξη ομίλου επιπτώσεις που υποτίθεται ότι θα προέκυπταν από τη συγκέντρωση.

98 Η επιχειρηματολογία αυτή που προέβαλε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση συνιστά νέο ισχυρισμό. Δεδομένου ότι ο ισχυρισμός αυτός αφορά την υποτιθέμενη στάση που η Επιτροπή υιοθέτησε κατά τη διοικητική διαδικασία, είναι αυτονόητο ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να τον προβάλει με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφό της. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός είναι απαράδεκτος σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

99 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή διατύπωσε σαφώς, με την ανακοίνωση αιτιάσεων της 8ης Μαΐου 2001, τις αιτιάσεις που αφορούν όλες τις αρνητικές επιπτώσεις της συγχωνεύσεως για τον ανταγωνισμό, ιδίως δε αυτές που αφορούν τις οριζόντιες και κάθετες επιπτώσεις που απορρέουν από αυτήν, τις οποίες επισήμανε μεταγενέστερα με την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ., ειδικότερα, τα σημεία 118 έως 122, 124 έως 126, 459 έως 471, 473, 474, 578 έως 586 και 612 έως 633 της ανακοινώσεως εκείνης).

Πάντως, επιβάλλεται να θεωρηθεί ότι, σε θέματα ελέγχου των συγκεντρώσεων, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεωθεί, πέραν της υποχρέωσης να εκθέσει με την ανακοίνωση τις αιτιάσεις της και να τη συμπληρώσει στην περίπτωση που αποφασίσει στη συνέχεια να προβάλει νέες αντιρρήσεις, να αναφέρει την άποψή της για την πιθανή επίλυση των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν προηγουμένως στο χρονικό διάστημα μεταξύ της αποστολής της ανακοίνωσης και της λήψης της τελικής αποφάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 53/69, Sandoz κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 195, σκέψη 14, και της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψεις 192 και 193· απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 1999, T-87/96, Assicurazioni Generali και Unicredito κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-203).

- 100 Επιπλέον, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ουδόλως ισχυρίστηκε ότι είχε λάβει σαφείς, απόλυτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις, προερχόμενες από αξιόπιστες και εξουσιοδοτημένες πηγές της Επιτροπής όσον αφορά την παραίτησή της από ορισμένες αιτιάσεις, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1999, T-203/97, Forvass κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-129 και II-705, σκέψη 70, και τη νομολογία που παρατίθεται εκεί, και της 18ης Ιανουαρίου 2000, T-290/97, Mehibas Dordtselaan κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-15, σκέψη 59).
- 101 Τέλος, επιβάλλεται να τονιστεί, εν πάση περιπτώσει, ότι, όσον αφορά την αγορά κινητήρων για μεγάλα περιφερειακά αεροσκάφη, η Επιτροπή διαπίστωσε με την αιτιολογική σκέψη 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως την ιδιαίτερη σημασία των αεροσκαφών αυτών στο κοινοτικό πλαίσιο, δεδομένου ότι αποτελούσαν το 14% του συνολικού ευρωπαϊκού στόλου το 1992 και το 33% το 1998. Παρατήρησε, με την αιτιολογική σκέψη 431 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η σημασία της αγοράς αυτής, επί της οποίας η συγχωνευθείσα εταιρία θα αποκτούσε το μονοπώλιο μετά τη συνένωση, θα είχε ως συνέπεια την ακόμη μεγαλύτερη εξάρτηση των αεροπορικών εταιριών από την εταιρία αυτή.
- 102 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία οι αιτιάσεις που προέβαλε επί της ουσίας όσον αφορά τα αποτελέσματα του ομίλου, κυρίως τις ομαδικές πωλήσεις, αρκούν για να δικαιολογήσουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

- 103 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι οριζόντιες και κάθετες αρνητικές επιπτώσεις της συγκεντρώσεως στον ανταγωνισμό που προβάλλονται με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελούν επικουρικούς λόγους στη γενική οικονομία της προσβαλλόμενης αποφάσεως και επαρκούν για τη στήριξη της απαγορεύσεως της κοινοποιηθείσας πράξεως.
- 104 Κατά συνέπεια, η προσφυγή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως μόνον εάν με τους λόγους που ρητά προβλήθηκαν με την προσφυγή αυτή βάλλεται το συμπέρασμα της Επιτροπής όσον αφορά κάθε πτυχή που εξετάσθηκε αυτοτελώς με την προσβαλλόμενη απόφαση, και ιδίως τις οριζόντιες και κάθετες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό που διαπιστώθηκαν.

Όσον αφορά το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής

- 105 Τέλος, πρέπει να εξεταστεί συναφώς η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την οποία προέβαλε αιτιάσεις, με το δικόγραφο της προσφυγής της υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως», σχετικά με τις οριζόντιες και κάθετες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό που διαπιστώθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση. Πρέπει να εξεταστεί αν οι παρατηρήσεις αυτές της προσφεύγουσας μπορούν να χαρακτηρισθούν ως λόγοι ακυρώσεως.
- 106 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι στοιχεία που περιλαμβάνονται σε δικόγραφο προσφυγής ακυρώσεως υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως» δεν αποτελούν, εκ πρώτης όψεως, αυτοτελείς λόγους ακυρώσεως που μπορούν ενδεχομένως να οδηγήσουν στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αλλά αποτελούν μάλλον περιγραφή της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Ωστόσο, δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθεί a priori η δυνατότητα να περιλαμβάνεται σε αυτό το τμήμα του δικογράφου της προσφυγής η ανάπτυξη ενός ή περισσότερων λόγων ακυρώσεως. Εντούτοις, κάποιο χωρίο υπό τον τίτλο αυτό μπορεί, ενδεχομένως, να θεωρηθεί ότι αποτελεί λόγο ακυρώσεως, μόνον κατά το μέτρο που προκύπτει, κατά τρόπο σαφή και μονοσήμαντο, ότι, πέραν της περιγραφικής λειτουργίας του, με το

χωρίο αυτό βάλλεται το κύρος των διαπιστώσεων της προσβαλλόμενης απόφασεως, παρά τη δομή του δικογράφου και τη θέση του χωρίου στη γενική του οικονομία.

- 107 Εξετάζονται διαδοχικά κατωτέρω οι ισχυρισμοί που εκτίθενται στο δικόγραφο της προσφυγής υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως» σχετικά με κάθε μία από τις κύριες βάσεις στις οποίες στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση.

— Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά κινητήρων για μεγάλα περιφερειακά αεριωθούμενα αεροσκάφη

- 108 Συναφώς, η προσφεύγουσα περιορίζεται να ισχυριστεί, στο σημείο 30 του δικογράφου της, τα εξής:

«[...] η Επιτροπή παραδέχεται ότι η αύξηση του μεριδίου της αγοράς που προκύπτει από τη συγχώνευση είναι “μάλλον ελάχιστη” και παρατηρείται στο πλαίσιο της υποτιθέμενης προϋφιστάμενης κυριαρχίας της GE. Επομένως, οι ισχυρισμοί σύμφωνα με τους οποίους η συγχώνευση της GE και της Honeywell θα εμπόδιζε τους πελάτες “να επωφεληθούν από τον ανταγωνισμό των τιμών” (γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με το συμπέρασμα ότι η GE κυριαρχεί ήδη στην αγορά) και θα έδινε σε αυτές “ένα σημαντικό πλεονέκτημα εδραίωσης σε [...] μελλοντικά σχέδια”, δεν έχουν καθόλου ή έχουν ελάχιστη βαρύτητα.»

- 109 Από τους ισχυρισμούς αυτούς προκύπτει ότι η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι σχετικοί με την αγορά αυτή λόγοι της προσβαλλόμενης αποφάσεως περιγράφουν μια μεταβολή του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος η οποία είναι άνευ σημασίας. Ωστόσο, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται συναφώς η προσφυγή δεν προκύπτουν με συνεκτικότητα και κατανοητός, έστω και

περιληπτικά, από το προαναφερθέν στην προηγούμενη σκέψη χωρίο. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να επισημάνει την ελάχιστη σημασία των οριζόντιων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό που διαπίστωσε η Επιτροπή όσον αφορά τις οριζόντιες επιπτώσεις στην αγορά των κινητήρων για μεγάλα αεριωθούμενα αεροσκάφη, χωρίς να εξηγεί ποιες θα ήταν, κατ' αυτήν, οι έννομες συνέπειες της επιχειρηματολογίας αυτής.

110 Ειδικότερα, δεν είναι δυνατό να συναχθεί από το εν λόγω χωρίο αν άποψη της προσφεύγουσας είναι η εκτίμηση ότι η «υποτιθέμενη» προϋφιστάμενη δεσπόζουσα θέση της GE στην αγορά αυτή ουδόλως θα ενισχυόταν από την πράξη συγκεντρώσεως ή αν θα ενισχυόταν σε βαθμό μη σημαντικό εκφραζόμενο από την έννοια «de minimis» ή, τέλος, αν η ενίσχυση της δεσπόζουσας θέσεως θα είχε ως αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε μεγάλο βαθμό ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να συμπληρώσει το τμήμα αυτό του δικογράφου της προσφυγής, επιλέγοντας τον νομικό χαρακτηρισμό που πρέπει να δοθεί στην εξαιρετικά ασαφή κριτική που ασκεί η προσφεύγουσα.

111 Έτσι, το εδάφιο 30 του δικογράφου της προσφυγής υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως» δεν είναι αρκούντως σαφές και ακριβές ώστε να αποτελέσει ανάπτυξη ισχυρισμού υπό την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και της νομολογίας που το ερμήνευσε (βλ., ειδικότερα, σκέψη 55 ανωτέρω).

112 Επομένως, όποια κι αν είναι η κατάσταση όσον αφορά τις άλλες αγορές που εξετάζονται με την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά την οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά των κινητήρων για μεγάλα περιφερειακά αεροσκάφη δεν προσβάλλεται με το δικόγραφο της προσφυγής και πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί βάσιμη για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας.

— Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά των μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης

- 113 Συναφώς, η προσφεύγουσα περιορίζεται να ισχυριστεί, στο σημείο 39 του δικογράφου της προσφυγής της, τα εξής:

«Όσον αφορά τους αεριοστρόβιλους θαλάσσης, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η συγχώνευση θα οδηγούσε στη δημιουργία δεσπόζουσας θέσεως διότι: i) η εταιρία που θα προέκυπτε από τη συγχώνευση θα κατείχε το 65 με 80 % της αγοράς· ii) ο πρωτεύων ρόλος της Honeywell στην αγορά θα ενισχυόταν με τη σύνδεσή της με την οικονομική δυνατότητα της GE και την κάθετη ολοκλήρωση και iii) η GE θα μπορούσε να ασκήσει σημαντική επιρροή επί των ανταγωνιστών της μέσω της δραστηριότητας της Honeywell η οποία συνίσταται στην προμήθεια βασικών οργάνων σε ανταγωνιστές.»

- 114 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το χωρίο αυτό περιγράφει απλώς και μόνον διαπιστώσεις της προσβαλλόμενης απόφασεως όσον αφορά την αγορά αυτή και δεν περιέχει το παραμικρό στοιχείο που να μπορεί να ερμηνευθεί ως λόγος ακυρώσεως σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Έτσι, εκ νέου, οποιαδήποτε και αν είναι η κατάσταση όσον αφορά τις άλλες αγορές που εξετάστηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά την οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά των αεριοστρόβιλων θαλάσσης δεν προσβάλλεται με το δικόγραφο της προσφυγής και πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί βάσιμη για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας.

— Κάθετη ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων κατασκευής εκκινητήρων

- 115 Όσον αφορά την κάθετη ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων κατασκευής εκκινητήρων της προσφεύγουσας με τις δραστηριότητες της GE κατασκευής κινητήρων για

μεγάλα αεροσκάφη, η προσφεύγουσα περιορίζεται, στο σημείο 29 του δικογράφου της προσφυγής της, να περιγράψει τα συναφή στοιχεία της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως:

«Όσον αφορά την αγορά κινητήρων μεγάλων εμπορικών αεροσκαφών, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η GE κατείχε ήδη δεσπόζουσα θέση στην αγορά αυτή στην οποία η παρουσία της Honeywell είναι μηδαμινή. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συγχώνευση θα ενίσχυε τη δεσπόζουσα θέση της GE διότι: [...] iii) η εταιρία που θα προέκυπτε από τη συγχώνευση θα είχε το κίνητρο και τη δυνατότητα να εμποδίσει άλλους κατασκευαστές κινητήρων να την ανταγωνιστούν, καθόσον η Honeywell είναι σημαντικός προμηθευτής εκκινητήρων.»

116 Επιβάλλεται η διαπίστωση, εκ νέου, ότι η περιγραφή αυτή δεν περιέχει το παραμικρό στοιχείο που να μπορεί να ερμηνευθεί ως λόγος ακυρώσεως σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Επομένως, το συμπέρασμα της Επιτροπής ως προς την ενίσχυση της δεσπόζουσας θέσεως της GE στην αγορά των κινητήρων μεγάλων εμπορικών αεροσκαφών λόγω της θέσεως που κατέχει η προσφεύγουσα στην παραγωγή εκκινητήρων πρέπει να θεωρηθεί βάσιμο για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας.

117 Έτσι, όποια κι αν είναι η κατάσταση όσον αφορά τις άλλες αγορές που εξετάζονται με την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά την κάθετη ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων κατασκευής εκκινητήρων δεν προσβάλλεται με το δικόγραφο της προσφυγής και πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί βάσιμη για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας.

— Επιπτώσεις σχετικά με την ύπαρξη ομίλου που προκύπτουν από την κάθετη ολοκλήρωση

118 Τέλος, όσον αφορά τις σχετικά με την ύπαρξη ομίλου επιπτώσεις που προκύπτουν από την κάθετη ολοκλήρωση της προσφεύγουσας με τις θυγατρικές της GE, δηλαδή

τις GECAS, GECCAG και GE Capital, η προσφεύγουσα εξετάζει μόνον την πτυχή σχετικά με τη δυνατότητα χρηματοδότησεως σε συνδυασμό με το γεγονός της οικονομικής ισχύος της GE Capital. Ως προς τη δυνατότητα ασκήσεως επιρροής στις επιλογές των πελατών με σκοπό να ευνοηθούν οι κινητήρες της GE και τα αεροηλεκτρονικά και μη αεροηλεκτρονικά προϊόντα της προσφεύγουσας, η τελευταία εκτιμά, έχοντας περιγράψει εν συντομία στο σημείο 43 του δικογράφου της την άποψη αυτή της Επιτροπής, ότι: «Επειδή η θεωρία αυτή είναι τόσο λίγο αληθοφανής δεν θα επεκταθούμε περισσότερο ως προς το θέμα αυτό στην υπό κρίση προσφυγή». Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αναπτύσσει κανένα επιχειρήμα για να προσβάλει το βάσιμο της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως σχετικά με την επιρροή που θα μπορούσαν να ασκήσουν οι GECAS και GECCAG υπό την ιδιότητά τους ως αγοραστών αεροσκαφών, η αιτιολογία αυτή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας.

— Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά των κινητήρων επιχειρηματικών αεροσκαφών

- 119 Η προσφεύγουσα προέβη σε λεπτομερή σχολιασμό στα σημεία 31 έως 37 του δικογράφου της προσφυγής της θέτοντας υπό αμφισβήτηση, ειδικότερα, τον ορισμό της επίδικης αγοράς καθώς και το γεγονός ότι η Επιτροπή βασίστηκε στα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν τα μερίδια της αγοράς. Παρά το γεγονός ότι η επιχειρηματολογία αυτή παρατίθεται υπό τον τίτλο «Περίληψη της αποφάσεως», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που προέβαλε συναφώς με το δικόγραφό της είναι επαρκή για να στοιχειοθετήσουν λόγο ακυρώσεως που μπορεί, αν αποδειχθεί βάσιμος, να καταστήσει ελαττωματική την ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τη δημιουργία δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά αυτή, ιδίως λόγω του γεγονότος των οριζόντιων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό που προκύπτουν από την πράξη συγκεντρώσεως.

Συμπέρασμα

- 120 Η προσφεύγουσα δεν έβαλε κατά πολλών από τις αυτοτελείς βάσεις που θεμελιώνουν την απαγόρευση της πράξεως συγκεντρώσεως. Ειδικότερα, δεν έβαλε κατά της διαπίστωσης σχετικά με την ενίσχυση της προϋφιστάμενης δεσπόζουσας θέσεως της GE στην αγορά μεγάλων περιφερειακών αεροσκαφών ούτε κατά της

δημιουργίας δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης λόγω των οριζόντιων αλληλοεπικαλύψεων μεταξύ των δραστηριοτήτων των δύο επιχειρήσεων. Ούτε εξάλλου έβαλε κατά της διαπίστωσης σχετικά με την ενίσχυση της προϋφιστάμενης δεσπόζουσας θέσεως της GE στην αγορά κινητήρων για μεγάλα εμπορικά αεροσκάφη λόγω της κάθετης ολοκλήρωσης της δραστηριότητας παραγωγής εκκινητήρων της προσφεύγουσας με τη δραστηριότητα παραγωγής των εν λόγω κινητήρων.

121. Επομένως, το μη βαλλόμενο τμήμα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει να θεωρηθεί βάσιμο για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας. Λαμβανομένου υπόψη του αλληλένδετου αλλά αυτοτελούς χαρακτήρα των στοιχείων της υπό κρίση συλλογιστικής, κατά τρόπο ώστε το καθένα από αυτά θα μπορούσε κατ' αρχήν από μόνο του να δικαιολογήσει την απαγόρευση της συγκεντρώσεως, η Επιτροπή θα απαγόρευε οπωσδήποτε την πράξη συγκεντρώσεως αν είχε δεχθεί, με την προσβαλλόμενη απόφαση, μόνον τις διαπιστώσεις για τις αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό που δεν προσβλήθηκαν εν προκειμένω. Ειδικότερα, δεν προκύπτει ούτε από την ανακοίνωση των αιτιάσεων ούτε από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η άποψη της Επιτροπής ως προς τη μη συμβατότητα προς την κοινή αγορά της κοινοποιηθείσας πράξεως στηρίχθηκε αποκλειστικά ή έστω κατά βάση στην ανάλυσή της για τις ομαδικές πωλήσεις.

122. Κατά συνέπεια, οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα και οι οποίοι κρίθηκαν παραδεκτοί και επηρεάζουν, στην περίπτωση που είναι βάσιμοι, το τμήμα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως που αφορά τις ομαδικές πωλήσεις, τις διασταυρούμενες επιδοτήσεις και τις οριζόντιες επιπτώσεις στην αγορά των επιχειρηματικών αεροσκαφών, είναι αλυσιτελείς εφόσον δεν θα μπορούσαν να καταλήξουν στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

123. Επομένως, ακόμη και αν όλοι οι νομικοί ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα εν προκειμένω ήσαν βάσιμοι, δεν θα επαρκούσαν για να επιφέρουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

2. Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 124 Η προσφεύγουσα προέβαλε έναν λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας. Προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή, εισάγοντας για πρώτη φορά με την προσβαλλόμενη απόφαση τις έννοιες των διασταυρούμενων επιδοτήσεων μεταξύ των διαφόρων δραστηριοτήτων της νέας εταιρίας και του μη συμφέροντος τιμήματος, προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας.
- 125 Η Επιτροπή απαντά, κατ' ουσίαν, ότι οι δύο αυτές πτυχές της υποθέσεως προβλήθηκαν, συνοπτικά, στην ανακοίνωση αιτιάσεων της 8ης Μαΐου 2001 και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως αυτοτελείς αιτιάσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Πρέπει να τονιστεί ότι η υποτιθέμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας που προβάλλεται εν προκειμένω αναφέρεται αποκλειστικά στα στοιχεία της προσβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων η προσφεύγουσα έβαλε εξάλλου στο πλαίσιο των λοιπών λόγων ακυρώσεως, δηλαδή στις ομαδικές πωλήσεις και στις διασταυρούμενες επιδοτήσεις. Έτσι, ακόμη και αν ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος, μπορεί να κλονίσει μόνο εκείνες τις βάσεις της συλλογιστικής της Επιτροπής κατά των οποίων βάλλουν επίσης οι λοιποί αυτοί λόγοι ακυρώσεως. Επομένως, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να έχει καμία επίπτωση ως προς τις άλλες βάσεις που θεμελιώνουν την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 127 Έτσι, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής στην ίδια βάση και για τους ίδιους λόγους για τους οποίους είναι αλυσιτελείς και οι λοιποί λόγοι που προέβαλε η προσφεύγουσα.

- 128 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση εν προκειμένω ότι οι δύο υπό κρίση έννοιες αναφέρθηκαν συνοπτικά με την ανακοίνωση αιτιάσεων και ότι συνδέονται στενά με άλλα στοιχεία που εκτέθηκαν λεπτομερώς με αυτή, οπότε δεν μπορούν να θεωρηθούν αυτοτελείς αιτιάσεις. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα μπόρεσε να αμυνθεί προσηκόντως όσον αφορά τις εκτιμήσεις αυτές.

Συμπέρασμα

- 129 Υπό τις περιστάσεις αυτές, εφόσον η προσφεύγουσα δεν έβαλε κατά όλων των βάσεων που συνιστούν, καθεμία ξεχωριστά, επαρκές νομικό και πραγματικό έρεισμα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι βάσιμοι όλοι οι λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν εγκύρως από την προσφεύγουσα, η προσφυγή της δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.
- 130 Επομένως, η προσφυγή απορρίπτεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 131 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η καθής, καθώς και οι παρεμβαίνουσες Rolls-Royce και Rockwell, ζήτησαν να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πρέπει αυτή να καταδικαστεί να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της καθής και των παρεμβαίνουσών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής και των παρεμβαίνουσών.**

Pirrung

Tiili

Meij

Βηλαράς

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Δεκεμβρίου 2005

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

J. Pirrung

Περιεχόμενα

Νομικό πλαίσιο	II - 5534
Το ιστορικό της διαφοράς	II - 5535
Η προσβαλλόμενη απόφαση	II - 5536
Διαδικασία	II - 5538
Αιτήματα των διαδίκων	II - 5541
Σκεπτικό	II - 5542
1. Ως προς το περιεχόμενο της προσφυγής και το αντικείμενο της διαφοράς	II - 5542
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 5542
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 5546
Εισαγωγή	II - 5546
Όσον αφορά την παραπομπή στους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-210/01	II - 5548
Ως προς το αίτημα συνεκδικάσεως	II - 5552
Ως προς τη λυσιτέλεια των λόγων ακυρώσεως που προβάλλονται στην υπό κρίση υπόθεση	II - 5555
Όσον αφορά το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής	II - 5563
— Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά κινητήρων για μεγάλα περιφερειακά αεριοθούμενα αεροσκάφη	II - 5564
— Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά των μικρών αεριοστρόβιλων θαλάσσης	II - 5566
— Κάθετη ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων κατασκευής εικινητήρων	II - 5566
	II - 5573

— Επιπτώσεις σχετικά με την ύπαρξη ομίλου που προκύπτουν από την κάθετη ολοκλήρωση	II - 5567
— Οριζόντια αλληλοεπικάλυψη στην αγορά των κινητήρων επιχειρηματικών αεροσκαφών	II - 5568
Συμπέρασμα	II - 5568
2. Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων	II - 5570
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 5570
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 5570
Συμπέρασμα	II - 5571
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 5571